

גיטין טז

עניין: סגולה לרפואה

בן יהודע

דף ט"ז. רבנ"ם חלש עול לגביה ר"י ורבה לשילי
 ביה צעו מיניה וכו'. הולך לפרש מסדר
 התלמוד, שנכנסו לבקרו, ללמדך שבחן אע"פ שנכנסו
 לבקר החולה, לא היו מדברים אלא בד"ת, וגם הוא
 אע"פ שהיה חולה שם לבו להשיב כהלכה, ונראה כי מן
 השמים נתגלגלה שאלה זו צאותה שעה, כדי שישב עליה
 תשובה מעין קל וחומר, דידוע אמירת קל וחומר מסוגל
 לרפואה, וכמ"ס הרב בני יששכר ז"ל על פסוק אל נא רפא
 נא לה, והשיב לו השי"ת ואציה וכו' שאמר לו קל וחומר,
 וכיון דאמר נטל שרגא משמע דהאי עובדא היתה כלילה,
 וידוע דאין לבקר חולה כלילה, ונראה דהיו מוכרחים לבא
 כלילה, מפני ציטול בהמ"ד, שביום עסוקים יום התלמידים
 צבית המדרש:

בני יששכר אדר מאמר ה', יד
 מרדכי פרט, איש ימיני כלל, והנה כבר ידעת
 י"ג מדות המקובלות בתורה שבעל פה שתהיה
 התורה נדרשת בהן, הן המה מפתחות לעורר
 האדם בגבהי מרומים י"ג מדות של רחמים,
 היינו בלמוד האדם מדת קל וחומר מעורר
 מדת אל, כאשר אמר הקדוש מהרד"ב
 זצלה"ה, אשר משה התפלל אל נא רפא נא
 לה [במדבר יב יג], ורצה להמשיך רפואתה
 ממדת אל, אזי צוהו הש"י ללמוד קל וחומר
 ואביה ירק וכו' ועל ידי זה ימשוך מדת אל,
 וכן בשארי המדות י"ג, והנה לפי זה מדת כלל

קדושת לוי – פרשת כי-תשא

ויעבור ה' על פניו ויקרא בו' (לה, ו).
 עיין ברש"י מלמד שנתעטף
 הקב"ה כשליח צבור לו. הנה לי אמר
 אדוני מורי ורבי מורינו הרב ר' דוב בער
 כי שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת
 בהן, אחת הם עם הי"ג מדות אלול"ה,
 ומדת 'קל וחומר' הוא מדת 'אל'יט,
 ומדת 'רחום' הוא 'גזירה שוה'. כי הכלל,
 כאשר העשיר מרחם על העני, אז צריך
 העשיר להשוות עצמו ולדבק עצמו בצער
 העני ובדחקות העני כדי לרחם על העני,
 על ידי זה שמשוה עצמו לעני, ובזה הוא
 רחמנות מן העשיר על העני, ונמצא אז
 העשיר והעני הוא בשוה. וכן הוא
 כביכול אצל הבורא יתברך, כנאמר (תהלים
 צא, טו) 'עמו אנכי בצרה', וזהו 'רחום' -
 'גזירה שוה', כנ"ל מ:

אור תורה למגיד ממזריץ פרשת בהעלותך

ואביה ירק ירק וכו' הלא תכלם ז' ימים.
 ק"ו לשכינה י"ד יום וקשה למה לא
 נכתב בתורה מה שהשיב הקב"ה למשה. ק"ו
 לשכינה י"ד יום. מה השיב לו מדרך הראיות
 ותירץ כי בייג מדות התורה נדרשת והא' הוא
 ק"ו והוא כנגד המדה א"ל. ומשה אמר א"ל נא
 רפא וגו'. לכך השיב הקב"ה וגו' :